

Като съзрѣха тѣ брѣмбаритѣ, заговориha:

— Ето три заспали майски брѣмбари... Дрѣжете най-тлѣстиятъ...

— Имаме ножъ.

— Ше го заколимъ.

— И изпечемъ туръ...

Уплаши се брѣмбарѣтъ, започна да бута другаритѣ си, — а тѣ лежатъ и хъркатъ... Какво да се прави? Скоро рѣши да избави отъ бѣда другаритѣ си. Полази настрана, скри се задъ единъ пнь, па засвири съ прѣсти въ уста:

— Ако го заколишъ, менѣ печеното...

— Що? — извика гномѣтъ Дуль, — кому се пада печеното? Ти ли казвашъ това Гуль?

— Не азъ, — а Пуль, — каза Гуль.

— Не, менѣ! — извика Пуль...

— Менѣ... менѣ... менѣ! — зареваха и Дуль и Гуль и Пуль.

Сборичкаха се, събориха се на земята, оплетоха се въ трѣвата.

А майскиятъ брѣмбаръ отмъкна другаря си настрана, разбуди го, а послѣ тѣ двамата разбудиха и третия си другаръ. Литнаха и тримата на брѣзата и отъ тамъ завикаха:

— Карайте се цѣла нощъ.

Ще гладувате и ощъ!...